

Dep. Lege

Administrația
Prezidențială

ROMÂNIA

Departamentul

Securității Naționale

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR
PREȘEDINTE

Intrare Nr. 1/6664/SG
20 26 Luna 08 Ziua 05

Telefon: 021.311.20.24 | Fax: 021.311.20.43

E-mail: csat@presidency.ro

Secretariatul Consiliului Suprem de

Apărare a Țării

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR
SECRETAR GENERAL

Nr. 2/6248 CP
20 26 Luna 08 Ziua 10

S.G.

NESECRET

Exemplarul nr. 1

Nr. DSN1/1290 din 29.07.2026

Domnule Președinte,

Urmare la scrisoarea dumneavoastră nr. Plx. 495 din 24 iunie 2026, prin care solicitați Consiliului Suprem de Apărare a Țării avizarea *Propunerii legislative pentru modificarea și completarea Legii nr. 14/1992 privind organizarea și funcționarea Serviciului Român de Informații*, vă comunicăm următoarele:

Conform prevederilor art. 4 lit. d) din Legea nr. 415/2002 *privind organizarea și funcționarea Consiliului Suprem de Apărare a Țării*, cu modificările și completările ulterioare, Consiliul avizează proiectele de acte normative inițiate sau emise de Guvernul României, în domeniile strict enunțate de lege.

Propunerea legislativă reprezintă o inițiativă parlamentară, astfel că nu face obiectul avizării CSAT, însă, având în vedere obiectul de reglementare, aceasta a fost supusă analizei, rezultând o serie de observații, astfel:

I. Referitor la Expunerea de motive:

- se constată o insuficientă corelare între obiectivele declarate ale reglementării și soluțiile normative propuse, aspect care poate afecta cerințele de fundamentare și previzibilitate impuse de art. 1 alin. (5) din Constituția României;

- din instrumentul de motivare nu reies lacunele normei în vigoare și nici disfuncționalitățile concrete pe care legea urmărește să le remedieze, încalcându-se astfel prevederile art. 6 alin. (1) din Legea nr. 24/2000, conform cărora "proiectul de act normativ trebuie să instituie reguli necesare, suficiente și posibile care să conducă la o cât mai mare stabilitate și eficiență legislativă. Soluțiile pe care le cuprinde trebuie să fie temeinic fundamentate, luându-se în considerare interesul social, politica legislativă a statului român și cerințele corelării cu ansamblul reglementărilor interne și ale armonizării legislației naționale cu legislația comunitară și cu tratatele internaționale la care România este parte, precum și cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului".

Mai mult, Expunerea de motive trebuie să justifice necesitatea intervenției legislative pe baza unor elemente obiective, dar și a evaluării impactului asupra instituției.

- este neclar în ce constă "*separarea conducerii strategice civile de structura operativă și militară internă*" (pct.3 lit. b), din perspectiva competențelor materiale și funcționale;

**Domnului SORIN-MIHAI GRINDEANU
PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR**

NESECRET

- referitor la pct. 5 - **Controlul parlamentar și raportul Comisiei competente**, apreciem că obligativitatea depunerii raportului comisiei de control se constituie într-o garanție a faptului că persoana propusă de Președintele României îndeplinește condițiile de eligibilitate și integritate, fără a se aduce atingere caracterului consultativ al documentului în fața Parlamentului. În caz contrar, poate fi aleasă o persoană care nu îndeplinește condițiile de eligibilitate;

- la pct. 6 - **Reglementarea interimatului** se afirmă că *"interimatul este necesar pentru continuitatea administrativă și operativă"*, în contradicție cu prevederile de la pct. 3, conform cărora directorul nu are atribuții pe această linie;

- cu referire la pct. 7 - **Incompatibilități, integritate și neutralitate politică**, nu se regăsesc în legislație noțiunile de la lit. c): *"asociat semnificativ"* sau *"acționar semnificativ"*. În aceeași notă, formularea *"declarații pe propria răspundere privind caracterul civil"* este lipsită de claritate.

II. Cu privire la textul proiectului de lege:

- propunerea legislativă reia reglementări deja existente, cum ar fi: conflictul de interese, incompatibilitățile, declarația de avere și de interese, accesul la informații clasificate, condamnări definitive, verificarea apartenenței la fosta Securitate, fapt ce contravine prevederilor art. 16 alin. (1) din Legea nr. 24/2000, conform cărora *"În procesul de legiferare este interzisă instituirea aceluiași reglementări în mai multe articole sau alineate din același act normativ ori în două sau mai multe acte normative. Pentru sublinierea unor conexiuni legislative se utilizează norma de trimitere"*;

- inițiativa legislativă modifică și aspecte care țin de activitatea Parlamentului, astfel că se impune intervenția simultană asupra unei serii de acte normative: Hotărârea Parlamentului nr. 30/1993 *privind organizarea și funcționarea Comisiei comune permanente a Camerei Deputaților și Senatului pentru exercitarea controlului parlamentar asupra activității Serviciului Român de Informații*, Regulamentele celor două Camere ale Parlamentului; legislația privind accesul la informații clasificate, Legea nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare; legislația privind incompatibilitățile.

Mai mult, art. 23 alin. (3) - (4), art. 23², art. 23³, art. 24¹ nu vizează organizarea și funcționarea Serviciului Român de Informații, așa cum este detaliat în Expunerea de motive, ci activitatea Comisiei comune permanente a Camerei Deputaților și Senatului pentru exercitarea controlului parlamentar asupra activității Serviciului Român de Informații;

- în ceea ce privește durata mandatului directorului SRI, considerăm că acesta trebuie corelat cu cel al Președintelui României (5 ani), cu posibilitatea prelungirii o singură dată;

- în ceea ce privește art. 23 alin. (5), nu susținem modificarea jurământului depus de directorul SRI la numirea în funcție, întrucât forma propusă este neclară, iar partea finală introduce mențiuni referitoare la respectarea controlului democratic și a drepturilor și libertăților fundamentale, obligații subsumate angajamentului de respectare a Constituției și legilor țării;

- inițiativa legislativă introduce noțiunea de *"director civil"*, definit ca persoana care nu are calitatea de militar activ, polițist sau cadru operativ, această restricție reprezentând o excludere discriminatorie a unor profesioniști care și-au dedicat cariera domeniului apărării și securității naționale și care, prin raportare la experiența

calificați pentru conducerea strategică a unei instituții specializate în domeniul informațiilor privitoare siguranța națională a României. Noțiunea de „civil”, înțeles strict ca o persoană care nu a activat în domeniul militar, nu garantează automat competență, integritate sau înțelegerea mecanismelor complexe ale unei structuri de intelligence. Mai mult, această normă necesită o analiză și din perspectiva art. 1 alin. (5) și art. 16 din Constituția României.

Subliniem faptul că, **de la înființarea Serviciului Român de Informații și până în prezent, instituția a fost condusă de directori civili**, iar interimatul a fost asigurat de persoane care aveau calitatea de militari.

Directorul SRI este parte a unui mecanism de control democratic asupra activității Serviciului, fiind vorba de o persoană civilă investită, atât cu încrederea șefului statului (care este și președintele Consiliului Suprem de Apărare a Țării), cât și cu cea a Parlamentului României. Acest aspect relevă că Serviciul funcționează într-o arhitectură instituțională bazată pe reguli și valori democratice.

În ceea ce privește interimatul, impunerea unor constrângeri rigide asupra perioadei de exercitare a acestuia poate bloca deciziile operative necesare în situații de criză.

Proiectul asimilează principiul controlului civil asupra serviciilor de informații cu excluderea persoanelor provenite din sistemul național de apărare, ordine publică și securitate națională de la ocuparea funcției de director SRI. Ori, controlul civil asupra serviciilor de informații este realizat prin mecanismele constituționale privind numirea directorului de către Parlament, la propunerea Președintelui României, exercitarea controlului parlamentar asupra activității serviciului și coordonarea activității în cadrul Consiliului Suprem de Apărare a Țării.

În consecință, caracterul civil al controlului instituțional nu trebuie confundat cu interzicerea accesului la funcția de director pentru persoane care au dobândit experiență profesională în structurile sistemului național de apărare și securitate.

- art. 23¹ alin. (4) lit. d) este neclar și în contradicție cu interdicțiile expres prevăzute de art. 23¹ alin. (2), în condițiile în care se precizează faptul că persoana propusă pentru funcția de director al SRI trebuie să aibă "experiență profesională de cel puțin 10 ani în domenii relevante pentru exercitarea funcției, precum [...] securitate națională [...] apărare, ordine publică [...]". Date fiind precizările de mai sus, art. 23¹ alin. (3) apare ca redundant;

- prevederile art. 23⁴ alin. (1) lit. d) par să intre în contradicție cu art. 23¹ alin. (2) lit. e). Mai mult, la art. 23⁴ alin. (2) lit. d) nu este prevăzut dacă vacantarea se face din oficiu sau nu și ce instituție constată acest lucru;

- cu privire la lit. g) - h) semnalăm că nu este prevăzută autoritatea care are dreptul legal de a constata respectivele stări de fapt și modalitatea de contestare legală, iar sintagma *neutralitate politică* nu este definită în cuprinsul legii;

- termenele propuse la art. 23⁵ pentru desemnarea și numirea conducerii SRI sunt excesiv de restrictive și pot genera blocaje instituționale, având în vedere și limitările instituite asupra atribuțiilor exercitate pe durata interimatului;

- art. 23⁵ alin. (3) și următoarele operează o limitare a atribuțiilor prim-adjunctului pe perioada în care instituția nu are un director. Astfel, atribuțiile înlocuitorului legal al directorului sunt limitate la „asigurarea continuității

administrative, operative și instituționale curente", nefiind însă definite sau precizate tipurile de operațiuni/decizii ce intră în cele 3 paliere.

De asemenea, aceste limitări ar putea avea un impact negativ asupra capacității operaționale a SRI, prin imposibilitatea luării tuturor măsurilor necesare pentru a răspunde adecvat amenințărilor la adresa securității naționale.

Mai mult, conținutul art. 23⁵ alin. (5) intră în contradicție cu prevederile art. 1 din Legea nr. 14/1992, având în vedere că SRI nu este o instituție în subordinea Parlamentului, ci o autoritate autonomă, parte componentă a sistemului național de apărare, activitatea sa fiind organizată și coordonată de CSAT.

În concluzie, apreciem că un control civil asupra serviciilor de informații nu se reduce la numirea unui director civil, ci vizează o arhitectură complexă, care implică intervenția mai multor instituții cu rol de control și care este, deja, legiferată.

În contextul aspectelor prezentate, apreciem că adoptarea proiectului, în forma propusă, ar putea avea efecte negative asupra organizării și funcționării instituției, întrucât instituie constrângeri rigide cu privire la exercitarea mandatului directorului SRI, cu potențial de blocare a deciziilor operative necesare în situații de criză.

Cu stimă,

**CONSILIER PREZIDENTIAL,
ȘEFUL DEPARTAMENTULUI
SECURITĂȚII NAȚIONALE**

MARIUS-GABRIEL LAZURCA

